

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 1. An omne matrimonium fidelium, sit Sacramentum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

fed his prætermiffis, cum quæftionibus illis, quas ex profeffo tradunt Theologi morales, ea breviter dicemus, quæ jure Canonum tractari folent, fumpturi matrimonium, in quantum eft contractus pro legitimo Viri & mulieris confenfu ad ſibi mutuò conſtituendum in ſuo corpore juſ ad copulam conjugalem; in quantum autem eft Sacramentum, pro eodem contractu, in quantum à Chriſto elevatus eſt ad rationem Sacramenti novæ legis.

ARTICULUS I.

De Matrimonio, in quantum eſt Sacramentum?

339. Matrimonium fidelium eſſe verè, ac propriè Sacramentum novæ legis, à Chriſto Domino inſtitutum, conſtat ex Concil. Trident. ſub Eugen. IV. in decreto fidei poſt ult. Seſſ. tum etiam ex Trident. Seſſ. 7. de Sacram. in genere. Can. 1. ibi: *ſi quis dixerit, Sacramenta novæ legis non fuiſſe* (re- cenſetur autem ibid. inter ea etiam matrimonium) *à Chriſto JESU, Domino noſtro inſtituta, vel pauciora, aut etiam aliquò horum ſeptem (ex ibi recenſitis) non eſſe verè, & propriè Sacramentum, anathema ſit.* & Seſſ. 24. de Reform. Matr. Can. 1. ibi: *ſi quis dixerit, matrimonium non eſſe verè, ac propriè unum ex ſeptem legis Evangelicæ Sacramentis, à Chriſto Domino inſtitutum; ſed ab hominibus in Eccleſia inventum, neque gratiam conferre, anathema ſit;* intellige, quando legitimè celebratum eſt cum intentione faciendi, quod facit Eccleſia: ſic enim ex inſtitutione Chriſti eſt ſignum præcticum, legitimà ſui ſuſceptione Viro, & mulieri conferens gratiam ad perpetuam vitæ conſuetudinem mutuò conſervandam. Porò dubitationes, quæ circa præſentem materiam communiter proponi ſolent, in ſequent. breviter reſolvemus.

§. 1.

An omne matrimonium fidelium, ſit Sacramentum?

340. Pirhing de ſponſal. n. 74. Caſtopalauſ. D. 2. de ſponſ. p. 2. n. 5. & alii negant, fideles baptizatos poſſe verum matrimo-

Tom. IV.

nium contrahere, & non Sacramentum, rectius tamen affirmat Rebellus p. 2. de oblig. Juſt. l. 1. q. 5. concl. 1. Vasquez tom. 2. in 3. p. d. 138. c. 5. Baſilius Ponrius l. 1. c. 9. n. 3. Gaſpar Hurtado de matr. D. 3. diff. 9. n. 2. & alii; quia Sacramentum non fit ſine intentione faciendi Sacramentum, vel faciendi, quod facit Eccleſia, ut conſtat ex Florent. in Decret. Unionis: ſed Vir & mulier etiam fideles, & baptizati celebrare poſſunt matrimonium, in quantum eſt legitimus contractus, cum ſola intentione ſibi mutuò conſtituendi juſ ſuorum corporum ad proliſ generationem, ſine illa intentione faciendi Sacramentum; cum intentio prior ſtet, ſine ſecunda, ut patet, ſi talis contractus à Chriſto non fuiſſet elevatus ad rationem Sacramenti; ergo poſſunt celebrare matrimonium, quin ſit Sacramentum.

Dices. 1. cum Caſtopalauſ cit. Tri- 341. dent. Seſſ. 24. c. 1. declaravit, quodlibet matrimonium fidelium eſſe Sacramentum. Reſp. cum diſtinctione: & dico, Tridentinum intelligi, quando contractus à Miniſtro fit cum intentione faciendi Sacramentum, ſeu faciendi, quod facit Eccleſia; non autem ſecus. Quòd autem intentio celebrandi legitimum contractum conjugalem, & tunc intentio faciendi contractum conjugalem; & intentio faciendi in eo contractu Sacramentum, non ſint idem, probatur tum ex objecto directè intento, quòd relare ad illam non eſt idem cum alterius objecto ſaltem adæquatè; tum quia ſunt intentiones ſubjecto ſeparabiles.

Dices. 2. Baptizati non poſſunt con- 342. trahere matrimonium, niſi cum intentione contrahendi more Chriſtiano; ſed ſic eo ipſo talis contractus eſt Sacramentum; ergo. Reſp. 1. negando majorem; cum poſſint contractum intendere præciſè; juxta naturam contractus. Reſp. 2. cum diſt. maj. non poſſunt contrahere, niſi cum intentione contrahendi more Chriſtiano, hoc eſt, eo modo, quo Chriſtus voluit. N. more Chriſtiano, hoc eſt, eo modo, quo intendunt contrahere aliqui Chriſtiani, ſeu Baptizati, ſed hæretici, negantes matrimonium eſſe verum Sacramentum, C. maj. ſed hæc intentio non ſufficit ad Sacramentum.

M

Dices. 3.

343. Dices. 3. Essentia hujus Sacramenti consistit in legitimo fidelium contractu, quo sibi invicem sua corpora tradunt ad usum conjugalem; ergo fideles intendentes celebrare prædictum contractum, necessariò intendunt celebrare matrimonium, quod sit Sacramentum. Resp. non concedi anteced. nisi simul adsit, intentio celebrandi contractum eo modo, quo Christus voluit; hæc autem intentio deficere potest ab intentione celebrandi præcisè contractum constitutum juris mutui suorum corporum ad usum conjugalem; ergo. Quare negandum est, quòd matrimonium, in quantum præcisè contractus est, includat essentialiter, ac inseparabiliter intentionem celebrandi talem contractum animo faciendi Sacramentum, cum hoc nec autoritas, nec ratio evincat. Neque per hoc licitum sit fidelibus, celebrare matrimonia præcisè, quæ sunt contractus; cum supposità institutione Christi, & elevatione matrimonii fidelium ad rationem Sacramenti, lege naturali prohibeantur, actionem sacramentalem sine ratione Sacramenti celebrare; vel, defectu talis intentionis, irritare; præsertim cum omne matrimonium legitimum, jure divino, à consensu conjugum, indissolubile sit, ut dicemus in seqq.

344. Quòd autem dicitur, fore (ut pleræque matrimonia, hæreticorum, vel Catholici cum hæretica, deficerent à ratione Sacramenti) solum procederet in casu, quo intentio hæretici, volentis contrahere sine animo Sacramenti, foret efficax, ut alteram, quam communiter habent, ineundi matrimonium juxta voluntatem Christi, redderet inefficacem, quòd tamen rarissimè fit, nec præsumi potest. Intentio autem ineundi matrimonium juxta voluntatem Christi, seu prout exigit vera fides salvifica (quam, ut dixi, plerumq; habent, licet errent, existimantes matrimonium non esse è numero Sacramentorum) virtualiter ac implicitè est intentio sufficiens Sacramenti.

§. 2.

An matrimonium fidelium, celebratum per epistolam, vel Procuratorem, sit Sacramentum?

345. Supponendum ex c. fin. de Procuratoribus in 6. ante Trid. etiam inter absentes,

matrimonia validè celebrata esse per Procuratorem, qui habuit qualitates inibi descriptas, nimirum (si ad hoc sit specialiter constitutus) ubi glossa. V. *Idoneus*, ait, *de hoc non dubitari*. Neque in hoc aliquid immutatum esse jure novo, si servetur, atque fiat talis contractus in facie Ecclesiæ. Supp. 2. inter absentes matrimonia validè contrahi etiam per epistolam ad eum finem scriptam, & missam, etiam post Trident. ut notat Barbosa in c. *Nec illud*. 30. q. 5. n. 2. & colligitur arg. c. *Cum apud*, 23. & c. *Tua*. 25. de sponsal. ubi definitum est; *sufficere alia signa, quam verba*; & hæc, inter valentes loqui, necessaria esse solum quoad Ecclesiæ, ut dictum est in præcedentibus; pro quo sufficit, consensum exprimi verbis, vel vocalibus, vel scriptis, vel verbis æquivalenter, eà tamen lege, ut consensus Principalis, antequam Procurator contrahat, vel promissarius, datum consensum in epistola, cum repromissione acceptet, ab eodem non retractetur, sed habitualiter perseveret; his positis.

Ad quæstionem propositam negativè 346. respondet Rebellus *de Obligat. Just. p. 2. l. 2. q. 5.* & alii: sed longè probabilius est oppositum. Nam matrimonium, in quantum contractus legitimus, celebratus cum intentione faciendi, quòd facit Ecclesiæ, ex institutione Christi, habet rationem veri Sacramenti; hoc autem inter Baptizatos absentes fieri potest per Procuratorem, specialiter ad hoc constitutum, vel epistolam (nam taliter fieri potest contractus legitimus inter absentes) & consentiens per Procuratorem, vel per epistolam, potest habere intentionem consentiendi per eos eo modo, quo Christus voluit; ergo nihil deest, ut, his positis, fiat verum Sacramentum; sic Communis.

Ad fundamenta contrariæ sententiæ Resp. esto ad alia Sacramenta requirantur *verba*; tamen in hoc, ad valorem Sacramenti, non requiritur substantialiter *verba proprie dicta*, ex dictis supra; minus coram, per ipsum contrahentem; personaliter expressà voce, ut ibidem dictum est, quoniam sufficiunt etiam alia signa sufficienter consensum, & intentionem contrahentium exprimentia; cum & ipsum Concilium Florentinum dicat: *requi-*